

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת כי תבוא תשע"ט תהא שנת עין טובה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור משמעות לטעמי המקרא מופיע בעמוד י"ז.

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

<https://drive.google.com/open?id=1uNdr5WVCTuJgACYr3ksNKzcbLA4a188h>

חדש מסוד החשמל

סדנא בת 8 שיעורי הדרכה בענייני מצות עונה

והמסתעף

על פי פרד"ס התורה. בסדנא הרבה דברים שאינם ידועים
בעניינים אלו,

ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא במערכת הטלפונית של

ארגון שלמות הבית 086348950

דְּבַרֵי הַזֶּהָר שְׁשָׁנַת ה' אֶלְפִים תש"פ היא
שְׁנַת קָץ, אֲשֶׁתְּלִים וְא"ו גו עֶשֶׂר שִׁית
זְמַנִּין, הַיָּא"ו כָּפוּל 10 כָּפוּל 6 עוֹלָה תש"פ.

מְצִינּוּ בְּזֶהָר (וירא קי"ז). אֲשֶׁתְּלִים וְא"ו גו עֶשֶׂר שִׁית זְמַנִּין, כְּדִין הוּוּ שְׁתִּין לְאֶקְמָא מְעַפְרָא, וּבְכָל שְׁתִּין וְשִׁתִּין
מֵהָהוּא אֶלְף שְׁתִּיתָא אֲתִתְקַף ה"א וְסִלְקָא בְּדַרְגוּי לְאֲתִתְקַפָּא. וּבְשִׁית מָאָה שְׁנִין לְשִׁתִּיתָא יִתְפַּתְחוּן תְּרַעֵי
דְּחֻמְתָּא לְעִילָא וּמְבוּעֵי דְּחֻמְתָּא לְתַתָּא, וְיִתְתְּקוּן עֲלֵמָא לְאֶעְלָא בְּשִׁבְעָאָה. כָּבֵר נֶשׁ דְּמִתְתְּקוּן בְּיוֹמָא

שְׁתִּיתָא מְכִי עָרַב שְׁמָשׂא לְאֶעְלָא בְּשַׁבְּתָא. וְסִימְנִיד "בְּשַׁנַּת שֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נַח וְגו'" נִבְקְעוּ כָּל מְעִינֹת תְּהוּם רַבָּה". רואים מהזהר שְׁבָכַל 60 שָׁנָה מֵהָאֶלְף הֵ6 מתחזקת השכינה לקבל את היחוד לזכות לגאולה, ולכן בשנת 600 לְאֶלְף הֵ6 אַחֲרֵי שְׁעָבְרוּ 10 פְּעָמִים 60, הִתְחִילָה תְּקוּפַת עֵקֶבְתָּא דְמִשִּׁיחָא שְׁנַפְתְּחוּ מְעִינֹת הַחֲכָמָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְהִזְהַר מְקַשֵּׁר אֶת הָעֲנָנִים עִם הָאוֹת ו' כְּפֹל עֶשֶׂר, כְּמִנְיָן 60. וּבְשַׁנַּת תַּש"פ אָנוּ מְשַׁלְּמִים וְא"ו בְּמַלּוּי כְּדַבְּרֵי הַזֶּהר כְּפֹל 60. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' יִצְחָק אִיזֶנְבֵּד שְׁלִיט"א שְׁבָלְשׁוֹן הַזֶּהר 'אֲשֶׁתְּלִים וְא"ו גו' עֶשֶׂר שִׁית זְמַנִּין' יֵשׁ עוֹד רִמְזָה עַל הָוְא"ו כְּמִנְיָן 13 כְּפֹל 10 כְּפֹל 6 שְׁעוּלָה שְׁנַת תַּש"פ.

וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' א. י. שְׁלִיט"א שְׁמַצִּינוּ בִּירוּשָׁלַיִם (חֲגִיגָה טו:) כְּמָה מַעְלוֹת בְּקֹדֶשׁ וּבִתְרוּמָה רַבִּי מְאִיר אֹמֵר שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה, רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. וּמַצִּינוּ בְּגִמְרָא (חֲגִיגָה כ"א:) אָמַר רַבִּי אֵילָא אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בְּרַ פְּפָא עֶשֶׂר מַעְלוֹת שָׁנוּ כָּאֵן וְכוּ', אָמַר רַב נַחְמָן אָמַר רַבָּה בְּרַ אָבוּהָ אַחַת עֶשְׂרֵה מַעְלוֹת שָׁנוּ כָּאֵן. וְרואים שֵׁישׁ ד' שִׁטוֹת כְּמָה מַעְלוֹת יֵשׁ בְּקֹדֶשׁ בְּעֲנִינֵי טְמֵאָה וְטְהָרָה: 10, 11, 12, 13. וְיֵשׁ כָּאֵן רִמְזָה עַל תְּהִלַּת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים קֹדֶשׁ: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה", וְגַם לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי שְׁאָנוּ מַצְפִּים, וְהִתְהַלֵּךְ הוּא מֵ10 פְּעָמִים 60, עַד 13 פְּעָמִים 60. וְכַפִּי שְׁבָאֲרָנוּ שֶׁהִזְהַר מְרַמְזָה עַל תְּהִלַּת מִשְׁנַת ת"ר עַד שְׁנַת תַּש"פ.

וְכֵן וְא"ו בְּמַלּוּי שְׁעוּלָה י"ג בְּגִימְטְרִיא אֶחָד או אַהֲבָה שְׁמִסְמָלִים אֶת הַיְחוּד הָעֲלִיּוֹן. וְכֵן מַצִּינוּ בְּזֶהר (אֲדָרָא רַבָּה נִשְׂא קִלְד:) שֶׁהִגְאֵלָה תְּלוּיָה בַּמִּדָּה וְנִקְחָה שֶׁהִיא הַמִּדָּה הַי"ג שֶׁל י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים, וְהִיא כּוֹלֶלֶת אֶת כָּל הַי"ג. וּבְזִמְנָן הִגְאֵלָה הִיא תִתְעוֹרֵר לְהַגְדִּיל אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה בְּעוֹלָמוֹ. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְרֵי 'אֲדָרָת אֲלֵיהוּ' ל'בֵּן אִישׁ חַי' (פ' לך לך) שְׁאֲבָרְהֵם יִצְחָק יַעֲקֹב הֵם יג' אוֹתִיּוֹת כְּמִנְיָן אֶחָד, וְכֵן שָׂרָה רַבְּקָה רַחֵל לָאָה הֵן יג' אוֹתִיּוֹת כְּמִנְיָן אֶחָד, וּבִיחֻד כ"ו אוֹתִיּוֹת כְּמִנְיָן שֵׁם הַנְּוִ"ה. וְכֵן יְמֵי בֵּין הַמִּצְרִים הֵם י"ג יְמֵים בֵּין י"ז בְּתַמּוּז לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָב. כִּי הַמִּסְפָּר י"ג קְשׁוּר בְּמִיחֻד לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוּבָא בַּמִּשְׁנָה (שְׁקָלִים ו, א) שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מַצִּינוּ בְּגִמְרָא (יּוֹמָא נד.) אָמַר ר' זִירָא אָמַר רַב שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר פְּרוּכּוֹת הֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מוּבָא בְּרַבְנּוּ בְּחַיִּי (וִיקָרָא ו, ב) שֵׁישׁ י"ג מִינֵי קַרְבָּנוֹת בַּמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מַצִּינוּ בַּמִּדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּמָא תְּרוּמָה ה) שֶׁהִיוּ שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר דְּבָרִים שְׁנִדְּבוּ יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁכָּן. וְכֵן מַצִּינוּ בַּמִּשְׁנָה שֵׁם (שְׁקָלִים ו, א) שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר שׁוֹפְרוֹת, שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר שְׁלַחֲנוֹת, שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הַשְּׁתַחֲוִיּוֹת הֵיוּ בַּמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מַצִּינוּ בַּמִּשְׁנָה (יּוֹמָא כה.) שֵׁישׁ פְּהִינִים הֵיוּ מִתְעַסְקִים בְּקַרְבָּן תְּמִיד שֶׁהִיוּ בוֹ י"ג עֲבוֹדוֹת. וְכֵן כְּתוּב (יְהוֹשֻׁעַ כ"א, ט) "כָּל עָרֵי בְנֵי אֶהֱרֹן הַפְּהִינִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרָשֵׁיהֶן". וְכֵן הַיּוֹנִים נִלְחָמוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, עַל יְדֵי שְׁפָרְצוּ בוֹ יג' פְּרִצוֹת. כְּמוּבָא בַּמִּשְׁנָה (מִידוֹת ב, ג) וְשֹׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה פְּרִצוֹת הֵיוּ שָׁם, שְׁפָרְצוּם מְלָכֵי יוֹן. וְכֵן מוּבָא בְּמַהֲר"ל (ח"א נְדָרִים לא:) וּמִסְפָּר אֶחָד הוּא שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, לְכַף נִכְרְתוּ יג' בְּרִיתוֹת עַל

המילה, לומר שבְּרִית מִלָּה הוא בְּרִית יְחִיד שֶׁהוּא בְּרִית גְּמוּר. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעְלֵקָא מְנִיקְלֶשְׁבוּרְג זצ"ל שְׁבִמְסַכֵּת כְּתוּבוֹת יֵשׁ י"ג פְּרָקִים כְּנֶגֶד י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, וְהַפְּרָק הַחֲמִישִׁי 'אָף עַל פִּי' הוּא כְּנֶגֶד מִדַּת אֶרֶךְ אַפִּים, וְלִמּוּדוֹ מְסַגֵּל לְסַלֵּק חֵרוֹן אָף. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אֲבֵרָהֶם אֲגֵשִׁי שְׁלִיט"א שִׁי"ג מִדּוֹת רְחָמִים לְפִי חֶשְׁבוֹן שֶׁל מ' סוֹפִית וְעַם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְלִים בְּגִימְטְרִיא 1335 הַמְסַפֵּר שֶׁל קֵץ דְּנִיָּאל.

וְכֵן הַמְסַפֵּר 60 עוֹלָה כְּמִנְיָן כְּלִי ר'ת פֶּהוּ לְוִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֶרְמָז בְּנִקְדַּת הַיְחוּד שֶׁל סִיּוּם הַתּוֹרָה "לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל". וְכִמוֹ שְׂאוֹמֵר הַזֶּהר שֶׁכָּל כְּלִי שְׁנַיִם מִתְעוֹרְרֵת הַמְלָכוֹת לְעוֹרֵר אֶת הַיְחוּד הָעֲלִיוֹן כְּבִיכּוֹל לֹמֵר שְׁכַנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא כְּבָר בְּחִינַת כְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַיְחוּד וְהַגְּאָלָה. וּמִלּוּי הָאוֹתִיּוֹת פֶּהוּ לְוִי יִשְׂרָאֵל כ"ף ה"י נו"ן לְמִ"ד ו"ו יו"ד יו"ד ש"ן ר"ש אֲלִי"ף לְמִ"ד בְּגִימְטְרִיא תש"פ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' ד. לֵב שְׁלִיט"א שְׁהַסִּית שֶׁל ג' שְׁמוֹת הַפְּרָנְסָה הַיּוֹצֵאִים מֵהַפְּתוּב "פּוֹתַח אֶת יְדִיד" פֶּא"י, סֵא"ל חֵת"ך הֵן כְּלִי לְרַמְזוֹ עַל הַכְּלִי מַחְזִיק בְּרַכָּה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ג. יִצְחָק שְׁלִיט"א שְׁמִשָּׁה 13 בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' יַעֲקֹב מְטֵר שְׁלִיט"א שְׁהַמְסַכֵּת הָאֲחֵרוֹנָה בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה הִיא מְסַכֵּת עוֹקְצִין שְׁנֶרְמָזוּ בָּהּ אוֹתִיּוֹת קֵץ, וְכֵן עוֹקְצִין ר'ת עֲלִיוֹן וְתַחְתּוֹן קִדְמָה צְפֻנָּה יָמָה נְגֻבָּה, כָּל הַשִּׁשָּׁה צְדָדִים עֲלֵיהֶם נֶאֱמָר (בְּרֵאשִׁית כח, יד) "וּפְרָצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצְפֻנָּה וְנֻגְבָּה". וְכֵן "וּפְרָצְתָּ" עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימְטְרִיא שְׁנַת תש"פ. וְכֵן מְזַרְח צְפוֹן יָם דָּרוֹם עִם הַמְלִים וְהַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא שְׁנַת תש"פ. וְכֵן סִיּוּם הַמְסַכֵּת בְּפֶסוּק "יֵי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" מְרַמָּז עַל הַגְּאָלָה. וְזֶה לְשׁוֹן הַרְמ"ע מְפֹאֲנוּ (מַעֲיָן גַּיִם ח"א לִיקוּטִים) עֵתִיד זְרוּבָבֵל בֶּן שְׂאֵלְתִיאל לְקוּם וְלֹמֵר יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא עַד קֵץ מְשִׁיחִיהַ, הוּא הַקֵּץ שְׁנֶאֱמָר עָלָיו לְלִבִּי גְלִיתִי וְלֹאֲבָרִי לֹא גְלִיתִי. וְעַל אוֹתָהּ שְׁעָה נֶאֱמָר "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם". וְכֵן שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה פּוֹתַחִים בְּמִצּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֵׁשׁ בָּהּ כ"ה אוֹתִיּוֹת, וּמְסִימִים בְּפֶסוּק "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן" שֵׁשׁ בּוֹ ל"א אוֹתִיּוֹת, וְאִם נִכְפִּיל כ"ה פְּעָמִים ל"א עִם הַד' אוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלָל נִקְבַּל שְׁנַת תש"פ. וְכֵן מוּבָא בְּלִקוּטֵי מֵהַר"ח שֵׁשׁ בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה פְּרָקִים כְּמִנְיָן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

מוּבָא בְּלִקְוֹת לְהַאֲרִיז"ל (זְכַרְיָה) "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה הוֹי"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד", הִנֵּה עֲתָה בְּגִלּוֹת נִקְרָא ז"א וְנוֹקְבָא דוֹדִים, וְאַבָּא וְאַמָּא רַעִים, דְּאַבָּא וְאַמָּא לֹא מִתְפָּרְשִׁין, וְז"א וְנוֹקְבָא לְזִמְנִין מִתְחַבְּרִים, אֲבָל לְעֵתִיד לְבוֹא יִהְיֶה ה' ז"א וְשְׁמוֹ שְׁהִיא נּוֹקְבָא יִהְיֶה גַם כֵּן אֶחָד פְּנִים בְּפְנִים עַמּוֹ כְּמוֹ אֲבָא וְאַמָּא, נִמְצָא שְׁהֵשֵׁם לֹא יִהְיֶה יְהו"ה שְׁהוּא מוֹרָה עַל בְּחִינַת ו"ק, אֲלֵא הֵשֵׁם יִקְרָא יְהו"ה, כִּי כָּשֵׁם שְׁחַכְמָה וּבִינָה [אַבָּא וְאַמָּא] נִקְרָאִים י"ה, כִּד יִקְרָאוּ ז"א וְנוֹקְבָא, כִּי ז"א יִהְיֶה תְּמִיד בֶּן י' סְפִירוֹת שְׁלָם וְהַנּוֹקְבָא תִּהְיֶה בְּמִדְרַגְתָּהּ הָרֵאשׁוֹנָה. וְרוֹאִים שְׁבִזְמַן הַגְּלוּת יֵשׁ מִצָּב שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה, הֵינּוּ אֲבָא וְאַמָּא הֵם סוּד ל"ה שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה, וְז"א וְנוֹקְבָא הֵם סוּד ו"ה שֶׁל

שם הוי"ה, אבל לעתיד לבוא שם הוי"ה יהיה בסוד שם יהי"ה, שז"א ונוקבא יהיו ביחוד שלם כמו אבא ואמא ולא יתפרשו זה מזה, לכן "ביום ההוא יהיה הוי"ה אחד ושמו אחד". ושמעתי מהרה"ג ר' משה הסגל שליט"א שאם נכפיל את שם הוי"ה כפול שם יהי"ה לדעת מתי נזכה לזה ששם הוי"ה יהיה שם יהי"ה נקבל שנת תש"פ.

שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א ומהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהגימטריא של **בראשית** עולה 2911 לפי החשבון שאות ב' רבתי היא במספר 2000, ואם נחשב את ההפרשים בין הספרות 1[0]1[8]9[7]2 נגלה את המספר 780 שמסתתר בתוך ה**בראשית**. כי זמן הגאולה שהוא תכלית הבריאה מסתתר בתחלת הבריאה ב**בראשית**. וכן **תש"פ** בגימטריא **עי"ן** לפי החשבון שנו"ן סופית עולה 700, ויש כאן רמז שהשלמנו את ה**עי"ן** שנים של חבלי משיח ואנו מצפים ל"**עי"ן בעי"ן יראו בשוב ה' ציון**". וכן אם מונים את חבלי משיח מתש"ח כבר השלמנו 72 שנים, היינו גם את השנתיים לדה. וכן שנת 5708 ושנת 5780 הן אותן ספרות. וכן הר"ת של כל הפסוק הראשון "**בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ**" עולה 22 רמז על השתלשלות השנה הלועזית 2020, וכן **עשרים** בגימטריא **פטר**. וכן שנת **שבע מאות שמונים** עם המלים והכולל בגימטריא 2020.

מובא בספר 'חומת אריאל' שכל הגליות **מצרים בבל מדי יון רום** עולות **תש"פ** וזה סוד הפסוק: (שמות יד, ל) "וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים" שרש כל הגאלות ביציאת מצרים. וכן **תש"פ** נרמזת בשירת הים: (שמות טו, י) "נשפת ברוחך כסמו ים". ורואים ששנת **תש"פ** נרמזת בשני המקומות במפלת המצרים שהיא השלב הראשון בגאלה שה' יהרג את הרשעים. וכן **קריעת ים סוף** בגימטריא שנת **תש"פ**. וכן במצרים ה' קזז 220 שנים מ430 ל210, ומשנת **תש"פ** נשארו 220 שנים עד סוף האלף. והוסיף מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש**שפת היאר** נרמזה גם בגאלה העתידה, כמובא במלבי"ם (דניאל יב, ז) **ובעת שיכלה נפץ יד עם קדש, שתכלינה ממשלות השרים העומדים על שפת היאור, כי אז תתחיל מלכות שמים**.

מובא מהג"ר יוסף בן פורת שליט"א בשם ה'חפץ חיים' (הובא במוסף 'שבת קדש' של 'יתד נאמן' לך לך תשע"ה) ש'ה'חפץ חיים' אמר בזמן מלחמת העולם הראשונה ש25 שנים אחריה תפרץ מלחמה שהראשונה תהיה משחק ילדים לעמיתה, ו75 שנים לאחריה תפרץ מלחמה שלישית גדולה מכלן, שגם השניה תהיה משחק ילדים לעמיתה, ואז יבא משיח. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שבשנת **תש"פ** נשלים 1335 שנים מאז שהתחילו לבנות המסגד בהר הבית. וכפי שמובא בסוף דניאל שאחרי 1335 שנים יפול השקוץ בהר הבית. וכן **נבואת ה'חפץ חיים' גוג ומגוג** בגימטריא 780.

וְכַן מובא מהרה"ג ר' דוד ללוש שליט"א ש**מזמור תהלים ב'** המדבר על מלחמת גוג ומגוג בגימטריא **תש"פ**. והוסיף הרה"ג ר' יחיאל יעקב שליט"א ש**מלחמת איראן בגימטריא תש"פ**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. עברון שליט"א ש**אטום טום ום** במלוי האותיות בגימטריא 1335 ובא"ת ב"ש עולה 780. וכן המספר המסתתר בין אותיות **מלחמת מלחמ מלח מל מ עולם עול עו ע** הוא 780. וכן שם **אלהים אלהי אלה אל א** שמסמל את מדת הדין עם האותיות והמילים בגימטריא 780. וכן **"ועת צרה"** עם האותיות והמילים והכולל בגימטריא 780.

יתכן שהשתלשל בגשמיות שנתנו שם לגרעיני משמש גוגואים, שמרמז על מלחמת **גוג ומגוג** שתהיה מלחמה **גרעינית**. ולכן משחקים בהם הילדים בקיץ מלשון **קץ**, ומסמל את **הקץ** כמו שכתוב (ירמי' ח, כ) **"עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לוא נושענו"**. כי הנבואות על מלחמת גוג ומגוג של ה'חפץ חיים' וגם של ה'ינוקא' מקרליו, וגם של האדמו"ר רבי אהרון ראטה, נקטו במלים: **משחק ילדים**. וכן **ילדים** נרמזים בכתוב (יחזקאל כה, יד) **"ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל"**. וכן **ילד** נרמז בכתוב על חבור יעקב ועשו: (בראשית לב, ו) **"ואשלחה להגיד לאדני"**. וכן השתלשל בגשמיות משחק הילדות בקיץ בחבל מרמז על חבלי משיח. וכן **המשמש** מרמז על הגאלה **הממשמשת** ובאה. וכן הפרי נקרא **משמש** מלשון **שמש**, כי יש לו צורת **שמש**. וכן כתוב על מלחמת גוג ומגוג לשון **משחק**: (תהילים ב, ד) **"יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו"**, וכן כתוב על זמן הגאלה (זכריה ח, ה) **"ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי"**. **אז ימלא שחוק פינו"**. וכן ה**ינוקא** מקרליו מרמז על **קטנים**, ו**קרליו** מרמז על **"הבן יקיר לי"**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל שמכינים מהמשמש את מאכל ה**לדר** אותיות **דולר** שהוא בגימטריא **עמלק** שעתיד לפול במלחמת גוג ומגוג. וכן האותיות לפני **לדר** הן **משה** שיונקים ממנו. וכן **המשמש** מרמז על צבע **האדמוני** של דוד המלך והלעמת זה שלו האדמוני דקלפה שילחמו במלחמת גוג ומגוג. וכן **משמ"ש** בא"ת ב"ש ובא"ל ב"ם שמו של ראש מלכות הערב רב שצפוי להלחם במלחמת גוג ומגוג **ביב"י**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **משמ"ש** הוא 780 רמז לשנת **תש"פ**. וכן **מישמ"ש** במלוי **מ"ם יו"ד שי"ן מ"ם שי"ן** בגימטריא 900 כמנין האות **צדי"ק סופית** שבה עתיד ה' לגאל את ישראל. ובגימטריא גדולה עם האותיות עולה 3333 רמז על הגרעין שעולה 333.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' מיכאל הראל שליט"א ששנת **תש"פ** נרמזת בחלומות פרעה, בכתוב: (בראשית מא, יז) **"וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר"**. וכן **"ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם"** ר"ת **משי"ח** והמילה **"ופרעה"** באמצע שמפסיקה מרמזת על **התגלות משיח**, מלשון **פריעה** והתגלות. וכן **פרעה** בגימטריא **שנה** לרמז **"שנת גאולי באה"**.

וְכֵן הִיא ר עם האותיות או **"עומד על"** בגימטריא 220 שהיא שנת תש"פ מסוף האלף. וכפי שמובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (מקץ קח) **"ויהי מקץ שנתים ימים"** הנה **"שנתים ימים"** גימטריא תש"ל, רוצה לומר כי בכל שנה שס"ה ימים, וב' פעמים שס"ה הוא תש"ל, וכללות ו' אותיות שס"ה גימטריא תשל"ו, כמנין אדני פשוט ומלואו גימטריא תשל"ו, והוא נקרא קץ הימין למעלה. האריז"ל למד את סוד הקץ בפסוק **"מקץ שנתים ימים"**, וכפי שרואים את צרוף אותיות ק"ץ כמה פעמים בתחילת פרשת מקץ: **"ויהי מקץ שנתים ימים וגו', וייקץ פרעה וגו', ואיקץ וגו', והנה שבע שבלי דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבליים הדקות את שבע השבליים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום וגו', פרעה קצף על עבדיו וגו', והנה שבע שבליים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל השנים הטבות".** והוסיף הרה"ג ר' י. א. שליט"א ש**מקץ** אותיות **קמץ** שמסמל את ספירת ה**קתר**, ולכן בפרשת מקץ יש **קמ"ו** פסוקים כמו בפרשת בראשית שהיא בחינת קתר, דנעוץ תחלתו בסופן שהסוף והקץ נעוץ בהתחלה שהיא ה**קתר**. ולכן **קמ"ו** בגימטריא סוף. וכן בפרשת מקץ יש **מ"ה** פעמים **מ"ה** תבות. ו**מ"ה** בגימטריא **גאולה** וכו'.

ויש כאן גם רמז שהקץ הוא אמת ו**נכון** כמו שכתוב (דברים יג, טו) **"והנה אמת נכון הדבר"**. ובארנו מדוע פרשת מקץ היא סוד הקץ, כיון שהיא מדברת על הגאולה הפרטית של יוסף, ורואים בנסח הסליחות שסדר הגאולה הוא קודם גאולה פרטית למשיח ומזה נמשכת הגאולה הכללית לכל ישראל, **מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מפל גזרות קשות, והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך**. היינו קודם הישועה הפרטית של משיח, ואחר כך הישועה של כל ישראל.

וכן שנת תש"פ נרמזת בכתוב על התגלות משה בסוד התגלות משיח: (שמות ב, א) **"ולא יקלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר"**. וכן שנת תש"פ נרמזת בכתוב: (ש"א ב, ח) **"מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ונחלם"**. וכן שמעתי רמז בנסח עדות המזרח בברכת המזון: **הרחמן הוא ישובור עול גלות מהרה מעל צוארנו. הגימטריא של גלות עם הכולל עולה 440 אם נשבר לשנים** נקבל 220 היינו שנת תש"פ מסוף האלף.

מובא ברש"י (תענית כט.) **משנכנס אדר מרבים בשמחה, ימי נסים היו לישראל פורים ופסח**. ורואים שרש"י מכליל את גאלת פורים ופסח יחד. וכן ליל הסדר בגימטריא פורים. ושמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש**תש"פ** ר"ת **תהא שנת פורים, תהא שנת פסח**, היינו שכל השנה יאיר האור של פורים ופסח ותהיה שנת גאולה. וכן השתלשל

בגשמיות שממלאים את אזני המן בתמרים או שוקלד או פרג ר"ת שנת תש"פ. וכן תמר שוקו פרג בגימטריא 1335 זמן הקץ בדניאל. וכן פורים בלשון רבים מרמז על ב' פעמים פור, ואם נחליף פור פור באח"ס בט"ע נקבל גמ"ו גמ"ו שהוא שרש אותיות גוג ומגוג שאנו מצפים שה' יצא וילחם בגוים ונזכה לגאולה. וכן המן האגגי נכדו של אגג מלך עמלק, מרמז על גוג מלך המגוג. וכן יום פורים יום כיפור עם האותיות בגימטריא תש"פ שהרי אמרו חז"ל שיום הכפורים הוא כפורים. וכן תש"פ ר"ת תורה שבועל פה שעם ישראל קבלו מאהבה בפורים. וכן תש"פ ר"ת תהא שנת פקידה. פדות. פרה אדמה. פתאום. וכן הפסוק "מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבתך" בגימטריא תש"פ. והוסיף הרה"ג ר' יהודה ג. שליט"א שהכלל הידוע תחשוב טוב יהיה טוב בגימטריא 780. וכן דויד בן ישי משיח הוי"ה בגימטריא 780. וכן "פקד פקדת" עם המלים בגימטריא 780. וכן אדם הראשון קודם החטא בגימטריא 780. והוסיף הרה"ג ר' מיכאל הראל שליט"א שיגאלינו גאולה שלמה מהרה בגימטריא 780. והוסיף הרה"ג ר' יחיאל צבאח שליט"א שיציאה מן הגלות לגאולה מיד עם הכולל בגימטריא 780. וכן שכונתא בגימטריא 780. והוסיף הרה"ג ר' אברהם מייזלעס שליט"א שגאולה שלמה השנה בגימטריא 780. והוסיף הרה"ג ר' יהודה וינגוט שליט"א שתש"פ בגימטריא הכתוב (ישעיה יא, יא) "יהיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו [תש"פ] לקנות את שאר עמו".

מצינו בזהר (תיקונים סז. פנחס ריט): שהקץ האחרון יבוא דרך שם ע"ב, הנרמז במאמר חז"ל על הכתוב (ישע"י סג, ד) "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה". ללבי גליתי לאברי לא גליתי. ומבאר הזהר שם "ללבי" בגימטריא ע"ב, ובגימטריא "ויכלו". לרמז על הקץ שיבא משם ע"ב. ושמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שיש קץ המגלה ויש קץ הפלאות, היינו ע"ב שנים של חבלי משיח נקראים קץ המגלה שרואים שהארץ נותנת פרותיה בעין פה, והיהודים חוזרים לארץ ישראל, ואחר כך זוכים לקץ הפלאות, ובשנת תש"פ לאחר שנשלמו ע"ב שנים משנת תש"ח אנו מצפים שנזכה לתהא שנת פלאות. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאנו מצפים לתהא שנת פומא. סוד התגלות משיח לבא לפומא.

מצינו בגמרא (סנהדרין צח). אמר רבי אלכסנדר, רבי יהושע בן לוי רמי כתיב "וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה" וכתיב "עני ורכב על חמור", זכו "עם ענני שמיא", לא זכו "עני ורכב על חמור". ורואים שהמשיח בא עם ענני שמיא, היינו עננים לשון רבים. ושמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שעננים בגימטריא גדולה 780.

מצינו בגמרא (סנהדרין צז). אמר רבי יצחק, אין בן דוד בא, עד שתתהפך כל המלכות למינות. אמר רבא, מאי קרא "כלו הפך לבן, טהור הוא". ומצינו בגמרא (סנהדרין צח). אמר רבי יוחנן, אין בן דוד בא אלא בדור שכלו

זכאי או בדור שכלו חיב. בדור שכלו זכאי דכתיב "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ". בדור שכלו חיב דכתיב "וירא פי אין איש וישתומם פי אין מפגיע" וכתוב "למעני למעני אעשה". ושמעתי מהרה"ג ר' יח"ל שליט"א שהשתלשלה מפלגת פחו"ל לב"ן שגלחמת בכל הקדוש ר"ת פלו חיב ולבן. וכן לב"ן נרמז בליברמאן אותיות לבן רמאי. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוגי שליט"א שטהור בגימטריא 220 היינו שנת תש"פ מסוף האלף. וכן לפיד בגימטריא נגע.

מצינו בגמרא (שבת קד.) אמר רב חסדא מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין. ורואים שעקר הנס בלוחות היה באותיות **ם' וס'.** וב'עץ חיים' להאריז"ל (שער טו' ע' רכט) שהאות סמ"ך והאות ם' סתומה מסמלות את היסוד שבמלכות בשתי בחינות. ובארנו פון שאותיות אלו מסמלות את חבור היסוד למלכות, לכן **בנס היו עומדין,** כמובא בפרע"ח להאריז"ל (חנוכה ח"ב תסז) שנס הוא בחינת יסוד. וכן מצינו בזהר (בשלח סו.) **אמר רבי חייא, שמו של אותו מזבח. ה' נסי, על שישראל נפרעו והתגלה אותו אות ברית הרשם הקדוש. מה שמו, ה' נסי.** דבכל הכתב של הלוחות היה נס שנקרא ישר והפוך לסמל את ענין הזווג שיש באותיות שמזוג שני הפכים, ומ' וס' שתמיד נקראות ישר והפוך כי הם בעצמם סוד הזווג, הצרך בהן נס אחר שהיו **עומדות** בלי לפול, לסמל **עמידת** היסוד בזמן הזווג, כמובא בספר 'פרדס רמונים' לרמ"ק (שער ט"ז פ"ו). וכן מובא בשם מהרצ"ה מזידיטשוב זצ"ל לקדש את האשה בטבעת עגלה מבפנים, ומרבעת מבחוץ. לרמז על האותיות **ם' וס'** שבנס היו עומדין. שהנס מסמל את היסוד שמקשר חתן וכלה. ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א ור' ציון דוד סיבוגי שליט"א שהמלה **נ"ס** בהכפלה **נ' פעמים ס' עולה 6000,** לרמז על **6000** שנים שהעולם קיים **בנס.** וכיון שיש כאן **ב' נסים,** אחד **למ"ם** והשני **לס',** צריך להכפיל **ב' פעמים נס לקבל 220** שהיא שנת **תש"פ** מסוף האלף שזנכה ל**נסי נסים** בגאלה השלמה.

ולכן תפתח בגאלה **המ"ם** סתומה בסוד היחוד שיבקע את **המ"ם,** ואז יכנע **הס"מ** שיונק מה**מ"ם** סתומה ומהאות **ס'** שהיא בבחינת **מ"ם** סתומה. כפי שמובא בספר 'טוב הארץ' מבעל ה'מגלה עמקות' בשם האריז"ל שבמצרים ה' פתח רק את הקצה של הם' סתומה של "לסרבה המשרה" לכן לא היתה הגאלה שלמה, ולעתיד לבא הם' סתומה תפתח באלקסון לכל הארץ ותכנס הו' בשלמות ויהיה היחוד השלם. כי בקיעת האות **ם'** סתומה היא בקיעה ל**2** אותיות **ד'** שמסמלות את **2** ה**דלתות** שיש ביסוד הנוקבא, וכשחותכים **ם'** סתומה לעשותה **2** אותיות **ד'** החתוף הוא **באלקסון.** והוסיף הרה"ג ר' אדם מ. שליט"א שבסדר של כ"ז אותיות כשהמנצפ"ך נמצאים באמצע, יוצא שהאות **המ"ם** סתומה היא האות **הט"ו** באותיות **א' ב'. וכן לפי החשבון הרגיל של כ"ב אותיות בלי אותיות מנצפ"ך, האות הט"ו באותיות א' ב' היא האות סמ"ך,** ורואים

קָשֶׁר בֵּין אוֹת מ"ם סְתוּמָה לְאוֹת ס', וְזֶה מֵרָאָה קָשֶׁר שֶׁל הַמ"ם סְתוּמָה וְהָאוֹת סמ"ך לְיוֹם ט"ו בָּא"ב, שְׁמֵרְמֵז עַל הָאוֹת הַט"ו בְּאוֹתוֹת א' ב'. וְיוֹם ט"ו בָּאֵב מְסַמֵּל אֶת הַיְחוד הַשָּׁלֵם, כְּמוֹבֵא בְרִש"ש שֶׁט"ו בְּשֶׁבֶט וְט"ו בָּאֵב הֵם יָמִים הַשִּׁיכִים לְסִפִּירַת הַיְסוּד שֶׁבְּפָרְצוֹף הַזְּמַנִּים, וְשִׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' מִשֶּׁה שֶׁעַן שְׁלִיט"א שֶׁט"ו בָּאֵב הוּא בְּחִינַת עֲטֶרֶת הַיְסוּד. וְכֵן מְצִינֵנו בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית ל:) שֶׁבְּט"ו בָּאֵב הֵתֵר שֶׁבֶט בְּנִימִין לְבוֹא בְּקָהֶל. וְעוֹד מְצִינֵנו בְּגִמְרָא (שֵׁם כו:) שֶׁט"ו בָּאֵב הֵיָה יוֹם שֶׁל שְׂדוּכִים, וְכֵן הָיוּ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאוֹת וְחוֹלוֹת בְּכַרְמִים, וְכַרְמִים שִׁיכִים לְבְּחִינַת עֲטֶרֶת הַיְסוּד. עוֹד הוֹסִיף הֵרָה"ג ר' אָדָם מ. שְׁלִיט"א שֶׁכֵּל זֶה קָשׁוֹר גַּם לְנִקְדַּת הָאָמֶת שֶׁיֵּשׁ בַּיְחוד הָאֲלֶכְסוֹן שְׁמֵשָׁלִים וּמְגַלָּה אֶת קֶץ הָאָמֶת שֶׁבְּקוֹ הָאֲמִצֵּעַ, כִּי סֵדֵר זֶה שֶׁל כ"ז אוֹתוֹת שֶׁהָאוֹת מ"ם סְתוּמָה הִיא הָאוֹת הַט"ו, הוּא הַסֵּדֵר הַיְחִיד שֶׁבוֹ הָאוֹת מ' הַרְגִּילָה מְגִיעָה לְהִיּוֹת הָאוֹת הָאֲמִצֵּעִית שֶׁל הָא' ב', וְזֶה מֵרָאָה שֶׁזֶה הַסֵּדֵר הָאֲמִתִּי, כְּמוֹבֵא בְּזֵהָר (וּיקָרָא ב). "וְנִתְתָּם לִי אוֹת אָמֶת", זֶה אוֹת ו' שֶׁזֶה נִקְרָאת "אוֹת אָמֶת". וְרוֹאִים שֶׁא' מ' ת' כּוֹלֶלֶת אֶת כָּל הָאוֹתוֹת, א' בְּהִתְחַלָּה, מ' בְּאֲמִצֵּעַ וְת' בְּסוּף, וְרַק לְפִי סֵדֵר זֶה הָאוֹת מ' הַרְגִּילָה הִיא הָאֲמִצֵּעִית.

וְכֵן מְסַפֵּר ט"ו קָשׁוֹר עִם מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, כְּפִי שֶׁשִּׁמְעֵתִי מֵהֵרָה"ג ר' אוּרִי יוֹנָגְרִיז שְׁלִיט"א עַל פִּי הַמַּהְר"ל (גְּבוּרוֹת הַשֵּׁם) פֶּרֶק נט) שֶׁט"ו מַעֲלוֹת שֶׁבִּין עֲזָרַת נָשִׁים לְעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן כְּנֶגֶד ט"ו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מְסַמְּלוֹת אֶת הַיָּרֵחַ בְּיוֹם ט"ו בַּחֲדָשׁ שֶׁהוּא מְקַבֵּל אֶת כָּל אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אַחֲרֵי שֶׁעָלָה כָּל יוֹם וְיוֹם עוֹד מַעֲלָה וְעוֹד מַעֲלָה, וְנִקְרָא בְּלִשׁוֹן הַזֵּהָר סִיְהָרָא בְּאֲשֶׁלְמוֹתָא. דְּשֶׁמֶשׁ וַיָּרַח מְסַמְּלִים זְוִיג יְסוּד וּמַלְכוּת בְּסוּד הַשֵּׁם י"ה הַנֶּרְמֵז בְּט"ו מַעֲלוֹת. וְזֶה הַסוּד שֶׁאֲצֵל שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ הֵיָה סִיְהָרָא בְּאֲשֶׁלְמוֹתָא שֶׁנִּשְׁלְמוֹ ט"ו דּוֹרוֹת מֵאַבְרָהָם אֲבִינוּ, וְנִשְׁלְמוֹ ט"ו מַעֲלוֹת שֶׁעָשָׂה ה' עִם יִשְׂרָאֵל מִיְצִיאַת מִצְרַיִם עַד בְּנֵי בֵּית הַבְּחִירָה כְּמוֹבֵא בְּפִיּוֹט 'כְּמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמִקּוֹם עֲלִינוּ'. וְכֵן בְּלִיל הַסֵּדֵר עוֹשִׂים ט"ו פְּעֻלוֹת, קִדְשׁ וַרְחֵץ כְּרַפֵּס וְכוּ', עַד הַתְּכֵלִית שֶׁמְגִיעִים לְנִרְצָה וְשֵׁם מְכוֹנִים אֶת הַיְחוד קב"ה וְשִׁכְיִנְתִּיהָ שֶׁל לֵיל הַסֵּדֵר.

בְּשִׁבּוּעָה שֶׁה' נִשְׁבַּע עַל גְּאֻלַּת בְּעֵתָהּ כְּתוּב (דְּנִיאל יב, ז) "וַיָּרָם יָמִינוּ וְשָׁמְאָלוּ אֶל הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁבַּע בְּחֵי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֻצֵי וְכִכְלוֹת נַפְץ יָד עִם קִדְשׁ תִּכְלִינָה כָּל אֵלֶּה". וּמִבְּאֵר רִש"י שֵׁם "וְכִכְלוֹת נַפְץ יָד עִם קִדְשׁ" כְּשֶׁתְּכַלָּה תְּקוּמָתָם וְחֻזֵק יְדֵיהֶם שֶׁהֵיָתָה נְפוּצָה אֵילָךְ וְאֵילָךְ גְּבוּרָה וְתוֹעֲלַת לְפָשׁוּט אָנָּה וְאָנָּה, וְאַחַר שֶׁתְּכַלָּה גְּבוּרָתָם שֶׁהָיוּ שְׁפִלִים לְמָאֵד: "תִּכְלִינָה" אֵלוֹ הַצְּרוֹת וַיָּבֵא מְשִׁיחַ, כְּדָאֲמַרְיָנָן "כִּי אֲזַלְתָּ יָד". וְרוֹאִים שֶׁהִגְאֵלָה תָּבֵא כְּשֶׁתְּהִינָה שְׁפִלוֹת, וְעֲנִיּוֹת, וְאֲזַלְתָּ יָד, אֲצֵל עִם קִדְשׁ. וּמִבְּאֵר הַסֵּפֶר 'נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' שֶׁלְכֵן אוֹמֵר הַכְּתוּב "וְכִכְלוֹת נַפְץ יָד עִם קִדְשׁ", לְרִמּוֹז שֶׁתְּכַלִּינָה אוֹתוֹת נפ"ץ שֶׁל מְנַצֵּפ"ךְ, וְתִשְׁאַרְנָה רַק אוֹתוֹת מ"ךְ שֶׁל מְנַצֵּפ"ךְ, הַמְסַמְּלוֹת

עניות, כמו "כי ימוך אחיד", אז בא זמן קץ דבעתה. וכן אותיות **מנצפ"ך**, מסמלות את הגא'לה, כמו בא במדרש (ילקוט בראשית טו) **רבי אליעזר אומר חמש אותיות נכפלו וכלן לשון גא'לה. ר"ך שבו נגאל אבינו אברהם. ס"ם בו נגאל אבינו יצחק. ו"ן בו נגאל אבינו יעקב. ו"ף בו נגאלו ישראל ממצרים. י"ץ בו עתיד הקב"ה לגאל לישראל בסוף מלכות רביעית.** והוסיף הרמ"ז שליט"א שהפסוק היחיד בתנ"ך שיש בו את כל הכ"ב אותיות כולל אותיות מנצפ"ך, הוא הפסוק שמדבר על מלחמת גוג ומגוג, (צפניה ג, ח) **"לכן חכו לי נאם הוי"ה ליום קומי לעד כי משפטי לאסוף גוים לקבצי ממלכות לשפף עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ".** ומיד אחר כך מזכיר הפסוק את חשיבות לשון הקדש. שבה יש כ"ב אותיות. **"כי אז אהפף אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה".** ושמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א **ש"מנצפ"ך** בגימטריא גדולה עולה 3500, ובגימטריא רגילה עולה 280, ואם נוסיף לזה את האות **ב'** רבתי של בראשית שהיא שרש כל אותיות התורה נקבל את המספר 5780 שאנו מצפים לגא'לה על ידי אותיות אלו. וכן אותיות **מנצפ"ך** קשורות עם חגי חדש תשרי כמו בא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (שופר ח"ב תקפו) **אותיות ש"ו משופר, עם י"ד פרקין של אצבעות האוחזין בה, הם סוד ש"ך הניצוצין. ואותיות פ"ר, הם סוד מנצפ"ך שכן עולה בגימטריא פ"ר. וכן בסוד הרש"ש בהושענא רבא מכוונים בה' חבטות הערבה ה' אותיות מנצפ"ך.**

ש"ש פעמים מציונו בתנ"ך צרוף המלים **"פי שנים"**, פעם אחת על מלחמת גוג ומגוג ששני שלישי מהעולם לא ישרד את המלחמה: (זכריה יג, ח) **"והיה בכל הארץ נאם ה' פי שנים** בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה". ופעם שניה על השפעת אליהו הנביא מבשר הגא'לה: (מ"ב ב, ט) **"ויהי כעברם ואלהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי".** ופעם שלישית על הבכור שיורש פי שנים שהוא גם הסוד של המשיח שנקרא בכור: (דברים כא, יז) **"כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים** בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה". וכן המספר המסתתר של **"פי שנים"** הוא 390 כמנין גרעין אטום שצפוי להיות במלחמת גוג ומגוג. ואם נחשב פעמים את המספר 390 נקבל 780 שנת **תש"פ** כיון שפי שנים מרמז שצריך לחשב פעמים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם מייזלעס שליט"א שהר"ת של שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד יחד עם הר"ת של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד יחד עם המ"ט אותיות והכולל עולה **תש"פ**. וכן מובא בספר 'צמח צדיק' (בשלח) **"מלחמה לה' בעמלק מדר דר", פרוש על ידי מה זוכין לנצח מלחמת היצר, על ידי לה', רוצה לומר ל' פעמים הוי"ה גימ' תש"פ, כמנין שב"ת לח"ם, היינו על ידי שמירת שבת קדש ועל ידי הלחם משנה של שבת קדש.**

להלן צפון בדלוג: 7551 המלים **ק"ץ הימ"ן** ברצף חוצות את הפסוק **"ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים"**.
 באותו דלוג, נראית המלה: **תש"ב** בגימטריא שנת **תש"ח**, שהיתה זמן פקידה אלו היינו זוכים ועושים תשובה בבחינת
 הפתוב **"ואתה תש"ב ושמעת בקול ה' וגו"**, אך כיון שלא זכינו היתה רק **תש"ב** גשמי בבחינת **"לך רד כי שח"ת עמך**
 אשר העלית מארץ מצרים".

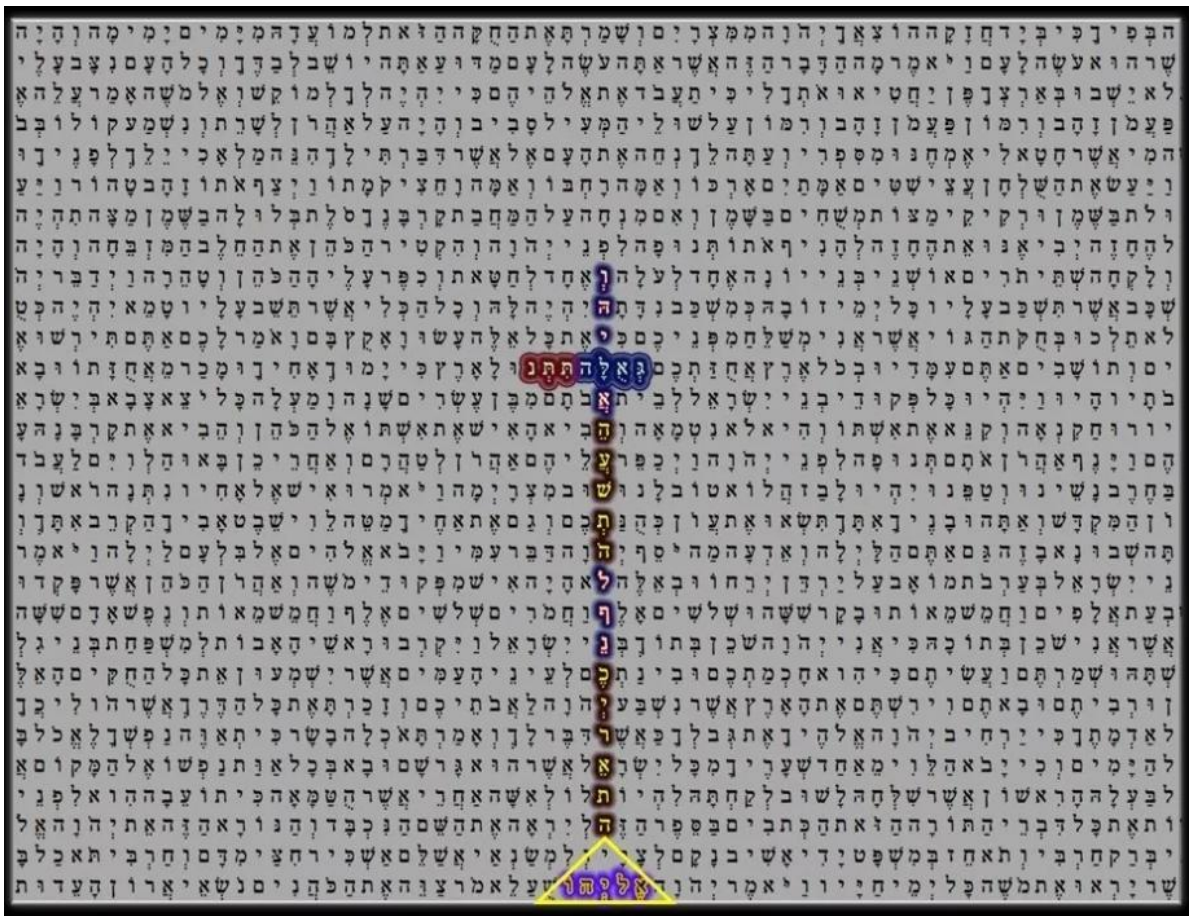
האותיות ת"ש שהן ה"קדומת" של כל תאריך, והן כשלעצמן הקץ של שנת **ת"ש** שנהפכה לשואה בעונותינו הרבים, יש
 מעליהן כמין מנורה ג' קנים: בקו האמצעי מעל ה**ת"ש** יש **ו"ב** שיוצא **תש"ב** כמנין **תש"ח**, בקו השמאלי שמעל ה**ת"ש**
 מופיעות **נ"א** היינו **תשנ"א** זמן חצות היום, שהיתה קץ שפרסם האדמו"ר מחב"ד ועוד, ובקו הימני מעל ה**ת"ש** מופיעות
ע"ב יוצא **תשע"ב** שהיתה קץ הזהר והגר"א זמן מנחה גדולה וכו'.

ואם מתבוננים עוד, **תש"ב** ועוד **נ"א** עולות **תשנ"ט** שהיתה הקץ של ה"חסד לאברהם", ו**תש"ב** ועוד **ע"ב** עולות
תש"פ, ולכן הוא נמצא בצד **ימין** של המנורה בסוד **קץ הימין** שנקמז שם באותו דלוג, דהיינו קץ ה**ע"ב** שנה של חבלי
 משיח ולדת משיח שמסתמים בשנה זו.

י לאתהקהלתתקעו ולא תריעו וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 מִגִּפְהַל פְּנֵי יְהוָה יִהְיוּ שֹׁעֲבֵיךָ וְכָל בֶּן יֶפֶן
 וּמִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לָלוּ יִמְכַתְּבוּ אֶת גֵּרְוֹן כְּתָבוּ אֶת־י
 עוֹתָא שׁוֹרְנוֹהֵן עִם לְבַדְדֵי שִׁכְנֵן וּבְגוֹי מֵלֵאֵי תַח
 הַתְּמִימֵי שְׁנֵי עֶשְׂרֵן יִסְלַתְּ מִנְחַה בְּלוֹלֵה בְּשֵׁמֶן
 וְהוֹאֲחֵרְתְּ שׁוֹבֵוֹהֵי יִתְּסַנְקֵי מִיְהוָה וּמִי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֵׁי שְׁבִטֵי כַּסְאֵי נְשִׂיִם חֲכָמִים יִדְעוּ אֶתְּךָ אֶתְּךָ
 וּמִצְאוּךָ כִּלְהַדְבֵּר יִסְהַלְּבֵהוּ אַחֲרֵי תֵּימִים ש
 הַטּוֹבֵה זֶה אֶתְּךָ שֶׁהַכִּי עִם קֶשֶׁה עֵרַף אֶתְּךָ זֶה כִּרְאֵל
 הַיִּךְ הַמּוֹצֵי אֶתְּךָ מִצְרֵי מִבְּיַת עֲבָדֵי מִכָּל־י
 וְלֹאֵי שֶׁפָּרַדְּמִן קִי בְּקֵרְבָּן אֲשֶׁר־יְהוָה אֵלֶיךָ
 צִתִּי לְקַחְתְּהוּ נִגְשֵׁהוּ בְּמִתּוֹ אֵלֶיךָ וְלֵעֵי נִי־הַזֶּקֶן
 אֵי־הֵלֵךְ לֵאלֹהֵי מִכָּאֲשֶׁר דָּבַר לְרוּכָאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְ

והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ששנת **תש"פ** נקמזת בקנה האמצעי של מזמור ס"ז בתהלים שנקתב בצורת מנורה:
"ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה". והפתוב מרמז על המשפט **שה' יעשה לגויים**
לעתיד לבוא. וכן **"תשפט עמים"** אותיות **תש"פ ע"ט מ"ם**. היינו החבור של השנים **ע"ט ותש"פ** בחג הסוכות כשנדונים
 על המים. וכן המלים **אטום בסוכות התש"פ** עולות 1335 זמן הקץ בסוף דניאל. וזה גם המספר של **גאולה בחג סוכות**
התש"פ. וכן הפטרת **גוג ומגוג** עם האותיות והמלים עולה **תש"פ**.

ונביא עוד צפן שפרסמנו בזמנו על שנת ה'תשע"ה שפרמזת גם על שנת תש"פ שהיא אותו מספר. הצפן מהרה"ג ר' ברוך גיל שליט"א בה מצאו בתורה בדלוג אחד רצוף את המלים: התאריך נפ"ל התשע"ה אליה"ו. [נפל מרמז על משיח בר נפלי].

עוד צפן מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א גאלה בעתה בשנים ה'תש"פ ה'תשפ"א.

343117+26236

א	ב	א	אתה אדם עפר מן האדמה ויפח באפי ונשמתחי יסו ויהי האדם לנפש חיה וויטעיה והוא הלאה יסג בעד נקמדם וישמש את האדם אשר י!
א	ב	ב	וואתפלדש ואתי דלף ואתבת ואלובת ואליל דאתרבק השמנה הלאה לידה מלכה לנחו ואחיאברה ופי לגשו ושמה ראומה ותלד וגו
א	ל	ח	תמשלבנו וי וספוע ודשנאאת ועלחלמתי וועלדברי וויחלסעודחל ומסאחר ויספראת וואחי וויאמר הנהחלמתי חלום סעודו ו
ב	ג	ז	תיאתעני עמי אשר במצרים ואתצעתקתם שמעתי מפני נגשי וכי ידעת אתמכאבי ווארד להצי לומי דמצריסו ולהעלתו מן הארץ ו
ב	י	כ	ליהרסו ולעלחאלי וההפך יפרקבמו וירד משהאלהעמו ויאמר אלהמו ודבראליהי סאתכלהדברי מהאלהאמראנכי יהוהאלהיך ואו
ב	ל	ח	שיהמלאכהאתהמשכך עשרי ריעתשמשצר ותכלת וארגמן ותולעתשני כרבי מעמשהחשבשעהאתמארך היריעההאחתשמהו ועשו
ג	י	כ	וראהוהכנהגבי ומהשביעי אמפשהתפשהבעור וטמאהכנהאתו ונגעצרתהוא ואמתחתי החעמד הבהרת לאפשתה עור והואכהה
ג	כ	י	ההמקדי שאתו וויספחמשיכתספיערכך עליו וקסלו ואמלא גאלאתהשדהואממכראתהשדהלאישאחרלאי גאלעדו והייהשדהב
ד	י	ח	רןאפיס ורבחסד נשאעון ופשעו ונקלהאי נקהפקדעו וקאבותעלבבני יעלשלישום ועלרבעיסיסלחנאלעו ונעמשהכגד לחסדך ו
ד	כ	ל	שניסכבשיסבני ישנהארבעהעשרתמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים לאי לסו לכבשיסבמספרם כמשפטם ושעירחטאתאחדמלבדעלו
ה	ח	ג	אשרלאי ידעו לאי ידעו וקאבתיך למען הודיעך כי לאעלהלחלבדו ויחי ההאדם כי עלכלמוצאפי יהוהיחי ההאדם שמתך לאבלו
ה	כ	ה	בכייתשם זבחליהוהאלהיך ומזבחאבניסלאתני יעלעלי הסבר זלאבניסשלמ ותתבנהאתמזבחיהוהאלהיך והעליתעליו ועולת

מוֹבָא בְּטוֹר' (א"ח נה) יתגדל ויתקדש הוֹסֵד עַל פִּי הַמְקָרָא "וְהַתְּגַדְלִיתִי וְהַתְּקַדְּשִׁיתִי" הָאָמּוֹר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, שָׂאזְ יתגדל שְׁמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה. וּמָה שְׂאָנּוּ אוֹמְרִין הַקִּדִּישׁ בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם, יֵשׁ מְפָרְשִׁים שְׂעַל יְדֵי זֶה הַקַּב"ה נִזְכָּר לְחַרְבּוֹ הַבֵּית וְגִלוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדָאִיתָא בְּפ"ק דְּבִרְכוֹת בְּשַׁעַה שִׁישְׂרָאֵל עוֹנִין אָמֵן יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא הַקַּב"ה מְנַעֲנֵעַ בְּרֵאשׁוֹ וְאוֹמֵר אוֹי לְבָנִים שְׂגָלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיהֶם. וּמָה לוֹ לָאֵב שְׂפַכְכָּה מְקַלְסִין אוֹתוֹ בְּנֵיו וְרַחֲקִים מֵעַל שְׁלַחַנוֹ, וְכַבְּיָכוֹל שִׁישׁ דָּאָגָה לְפָנָיו. וְאִם יְבִינּוּ הַמְּלָאָכִים זֶה יְקַטְרְגוּ עָלֵינוּ, עַל כֵּן אוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹן שְׂלָא יְבִינּוּ, שְׂאִינּוּ מְכִירִין אֲרַמִּית. וְכֵן הַר"ת וְס"ת שֶׁל יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם וְלְעַלְמֵי עָלְמַיָּא תְּבָרַךְ עִם הָאוֹתוּת בְּגִימְטְרִיא תש"פ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מִשֶּׁה צוֹרִיאֵל שְׁלִיט"א שְׂבַעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ עִם הַמִּילִים בְּגִימְטְרִיא תש"פ. וְעוֹד הוֹסִיפוּ שֶׁהַר"ת שֶׁל הַכְּתוּב שֶׁנִּדְרַשׁ עַל עֲנִיית אֲמֵן: (ישעיה כו, ב) "פְּתַחוּ שְׁעָרִים וְיָבֵא גוֹי צַדִּיק שְׁמֵר אֲמָנִים" בְּגִימְטְרִיא תש"פ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' א. עֶבְרֹן שְׁלִיט"א שְׂיִתְגַּדְּלִי וְיִתְקַדְּשִׁי בְּא"ת ב"ש עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא 588 כְּמִנְיָן מְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג.

מְצִינּוּ בְּזוּהַר (פְּקוּדֵי רִסָּא): בְּסוּד הָאוֹתוּת שֶׁל הַשֵּׁם הַקִּדוֹשׁ שְׂנַקְרָא הַשְּׂתַפ"א. שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם שְׂנַקְרָא צְבָאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נְבִיאִים וְזֶה מְרָאוֹת. וְרוֹאִים שִׁישׁ שֵׁם קְדוֹשׁ שְׂנַקְרָא הַשְּׂתַפ"א שֶׁהוּא שֵׁם צְבָאוֹת בְּחִילוֹף א"ת ב"ש, שְׁמוֹרִיד אֵת הָאוֹר שֶׁל שֵׁם צְבָאוֹת לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה. וּמְרוֹמֵז בְּשֵׁם הַזֶּה הָאוֹתוּת ה'תש"פ עִם הַכּוֹלָל, לְרַמֵּז שֶׁבִּשְׁנַה זֹו יֵרֵד הָאוֹר לְעוֹלָמוֹת ב"ע תַּחְתּוֹנִים וְנִזְכָּה לְגֹאֲלוֹה. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְר 'קֵהֶלֶת יַעֲקֹב' הַשְּׂתַפ"א שְׁמוֹ מוֹכַח הַשְּׂתַפ"א לְשׁוֹן שׁוֹתְפוֹת, וְזֶה שְׂאֵמֵר שֵׁם בְּזוּהַר חִיבוּרָא דְנְבִיאִים וּמְרָאוֹת, רַצָּה לֹמֵר שֶׁמְפָרֵשׁ בְּזֶה הַטַּעַם לְמָה נִקְרָא הַשְּׂתַפ"א לְשׁוֹן שׁוֹתְפוֹת וְחִיבוּר, שֶׁהוּא חִיבוּר בְּנְבִיאִים שֶׁהֵן בְּנִצַּח הוֹד דְּאִצִּילוֹת, וּמְרָאוֹת שֶׁהֵן בְּפָנֵי עֲצָמוֹ דְנִצַּח הוֹד דְּבְרִיאָה הַקְּרוֹב לְאִצִּילוֹת, וְכֵן הַשְּׂתַפ"א בְּמִלּוֹי ה"א שִׁי"ן ת"ו פ"א אֵל"ף גִּימְטְרִיא זֶהוּ הַפְּרָק עֲלִיוֹן דְנִצַּח וְהוֹד דְּבְרִיאָה בְּמַכּוּוֹן. וְכֵן מוֹבָא שֵׁם הֵיכַל רְצוֹן בְּחִינַת תְּפָאֶרֶת דְּבְרִיאָה, וְכַשְׁתַּצְרַף לְזֶה שֵׁם הוֹי"ה עִם אַרְבַּע אוֹתוּת יֵהִי מְסַפְרוֹ אֲמֵת, וְהֵנָּה מִשֶּׁה גִימְטְרִיא רְצוֹן וְהוּא אֲסַתְלַק בְּהֵיכַל רְצוֹן כְּנוֹדַע, וְהוּא נִכְלָל בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל סוּד נְשִׁיקָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ רז"ל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִבֵּר אוֹתוֹ, שְׁעֵנִיין הַקְּבוּרָה הוּא הַתְּעַלְמוֹת הַדְּבַר בְּדְבַר אַחֵר, וְאָדָם נִתְעַלֵּם בְּעַפְרָ וּיְשׁוּב הַעֶפֶר, וּמִשֶּׁה רְבִינּוּ כְּבִיכוֹל נִכְלָל בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל וְנִתְעַלֵּם בּוֹ בְּתוֹךְ הֵיכַל הַרְצוֹן, וְנִתְיַחַד שֵׁם הוֹי"ה עִם הֵיכַל רְצוֹן, וְכַשְׁתַּצְרַף מְסַפְרָה יוֹי"ה עִם אַרְבַּע אוֹתוּת עִם מְסַפְרָה הֵיכַל רְצוֹן יֵהִי גִימְטְרִיא אֲמֵת, וְכֵן אֲמֵת רֵאשִׁי תִיבוֹת לְמַפְרַע 'תָּמַן מִשֶּׁה' אֲסַתְלַק, וְזֶה שְׂאֵמֵר גְּדָלוֹ לְהוֹי"ה אֲתִי, אֲתִי גִימְטְרִיא הֵיכַל רְצוֹן, וְעַל יְדֵי זֶה תִּגְדָּלוֹ לְהוֹי"ה וְיֵהִי מְסַפְרוֹ אֲמֵת, וְנִרְוֹמָה שְׂמ"ו

גימטריא משה עם הכולל, יחדיו רצה לומר כשיתחבר שמו שם הוי"ה עם היכל רצון אז נרומם יחד למשה שאז מספרו אמת, אמת ראשי תיבות תמן אסתלק משה, וכשתחבר אמת עם משה יהיה גימטריא השתפ"א לשון שותפות, וזה שאמר יחדיו דייקא. ורואים שהשם השתפ"א הוא בגימטריא משה אמת הסוד של קץ האמת שיהיה על ידי משה. וכן מכונים שם השתפ"א בסדור הרש"ש בכלי החיצון של תפארת דנוקבא. ורואים שהאור הזה קשור עם בחינת חיצוניות המלכות, וכפי שבארנו שהאור יורד מטה מטה עד לחיצוניות העולם להאיר את אור הגאולה בהתגלות.

מְצִינּוּ בְּזֶה־רַקְדָּשׁ (כי תבוא עג): שְׁחַכְמִים שְׁאֵלוּ אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי מְדוּעַ בְּתוֹכָהּ שֶׁל חֲמֵשׁ וַיִּקְרָא שֶׁהִיא כְּנֶגֶד גְּלוּת בֵּית רֵאשׁוֹן יֵשׁ אַחֲרֶיהָ נְחֻמוֹת "וְזִכְרֹתֵי אֶת בְּרִיתֵי וְגו'", וְאֵלוּ בְּתוֹכָהּ שֶׁל פִּרְשֵׁת כִּי תבוא בחומש דְּבָרִים שֶׁהִיא כְּנֶגֶד הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה אֵין אַחֲרֶיהָ נְחֻמוֹת. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן עָנָה לָהֶם שֶׁקֶץ הַגְּאֻלָּה נִרְמַז בְּפִסּוּק הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר שֶׁבְּתוֹכָהּ בְּפִרְשֵׁת כִּי תבוא: (דברים כח, טו) "וְהָיוּ חֲזִיד תִּלְאִים לָךְ מִנְּגֵד וּפְחֻדָּת לַיְלָה וַיּוֹמֵם וְלֹא תֶאֱמִין בְּחֲזִיד: "בְּבִקֵּר תֹאמַר מִי יִתֵּן עָרֵב".

ושמעתי רמז נפלא שאם נספור 780 פסוקים מתחילת חומש דברים נגיע לפסוק הזה, לרמז שהקץ בשנת תש"פ. וכן יש כָּאן רְמִז עַל ה"לַיְלָה וַיּוֹמֵם"; יוֹמֵם, כְּנֶגֶד הָאֵלֶף הַחֲמִישִׁי וְלַיְלָה כְּנֶגֶד הַ500 שָׁנִים בְּאֵלֶף הַשְּׁשִׁי, וְעַדִּין לֹא תָבֵא הַגְּאֻלָּה עַד הָעָרֵב, כְּפִי שְׁמַמְשִׁיךְ הַכְּתוּב "בְּבִקֵּר תֹאמַר מִי יִתֵּן עָרֵב".

בספר 'דברי יעקב' מביא מקדמונים סגולה לישועה בעניני זיווגים או שלום בית וכל מה שקשור לבית היהודי.

ללמוד פרק כ"ה בספר 'מסילת ישרים' כל יום עד שיוושע בעז"ה.

להלן נביא את נוסח הפרק לתועלת הרבים.

דְרֹךְ קִנְיַת הַיְרָאָה: אִךְ דְרֹךְ קִנְיַת הַיְרָאָה הַזֹּאת הוּא הַהִתְבּוֹנֵן עַל שְׁנֵי עֵינָיִם אֲמִתִּיִּים: הָאֶחָד הוּא הַיּוֹת שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרַךְ נִמְצְאָת בְּכָל מְקוֹם שְׁבַעֲוֹלָם, וְשֵׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְשַׁגֵּיחַ עַל כָּל דְּבַר קָטָן וְגָדוֹל אִין נִסְתֵּר מִנְּגַד עֵינָיו, לֹא מִפְּנֵי גְדֹל הַנוֹשָׂא וְלֹא מִפְּנֵי פְחִיתוּתוֹ, אֲלֵא הַדְּבַר הַגָּדוֹל וְהַדְּבַר הַקָּטָן, הַנִּקְלָה וְהַנִּכְבָּד, הוּא רוֹאֵה וְהוּא מִבִּין בְּלֵי הַפֶּרֶשׁ. הוּא מֵה שְׁאָמַר הַכְּתוּב: **"מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"**, וְאוֹמֵר: **"הֲלֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אָנִי מְלֵא"**, וְאוֹמֵר: **"מִי כֹה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לַשָּׁבֶת, הַמְּשַׁפִּילִי לַרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ"**, וְאוֹמֵר: **"כִּי רַם ה' וְשָׁפֵל יְרָאֵה, וְגִבּוֹה מִמֶּרְחֶק יִדְעֵ"**. וְכִינּוּ שְׂיִתְבָּרַר לוֹ שְׁבַכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, הוּא עוֹמֵד לִפְנֵי שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִז מֵאֵלִיָּה תְּבוֹא בּוֹ הַיְרָאָה וְהַפְּחַד פֶּן יִפְשַׁל בְּמַעֲשָׂיו שְׁלֵא יִהְיוּ כְּרֵאוֹי לְפִי רוּמָמוֹת כְּבוֹדוֹ. וְהוּא מֵה שְׁאָמְרוּ: **"דַּע מֵה לְמַעַלָּה מִמֶּךָ עֵין רוֹאֵה וְאֵזֶן שׁוֹמַעַת וְכָל מַעֲשִׂיךָ בְּסִפְרֵי נִכְתָּבִים"**, כִּי כִינּוּ שֶׁהַשְּׁגָחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל דְּבַר, וְהוּא רוֹאֵה הַכֹּל וְשׁוֹמַע הַכֹּל, וְדֹאֵי שְׁפָל הַמַּעֲשִׂים יִהְיוּ עוֹשִׂים רָשָׁם וְכֹלָם נִכְתָּבִים בְּסִפְרֵי אֵם לְזִכּוֹת אוֹ לְחֻבָּה:

וְאִמְנָם הַדְּבַר הַזֶּה אִינוּ מַצְטִיר הַיֵּטֵב בְּשִׁכְלֵי הָאָדָם, אֲלֵא עַל יְדֵי הַתְּמַדַּת הַהִתְבּוֹנְנוּת וְהַסְתַּכְּלוּת הַגָּדוֹל, כִּי כִינּוּ שֶׁהַדְּבַר רְחוּק מְחוּשִׁינּוּ, לֹא יִצְרָהוּ הַשִּׁכְלֵי אֲלֵא אַחַר רַב הַעֵינּוּ וְהַהִשְׁקָפָה, וְגַם אַחַר שְׂיִצְרָהוּ יְסוּר הַצִּיּוּר מִמֶּנּוּ בְּנִקְלֵ אֵם לֹא יִתְמִיד עֲלֵיו הַרְבֵּה, וְנִמְצָא שְׁכֵמוֹ שָׂרֵב הַהִתְבּוֹנֵן הוּא הַדְּרֹךְ לַקְּנוֹת הַיְרָאָה הַתְּמִידִית, כֵּן הִסַּח הַדַּעַת וּבִטּוֹל הַעֵינּוּ הוּא הַמִּפְסִיד הַגָּדוֹל שְׁלֵה, יִהְיֶה מַחֲמַת טְרָדוֹת אוֹ בְּרִצּוֹן, כֹּל הִסַּח דַּעַת בְּטוֹל הוּא לַיְרָאָה הַתְּמִידִית. הוּא מֵה שְׂעֻנָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמֶּלֶךְ: **"וְהִיְתָה עִמּוֹ, וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו, לְמַעַן יִלְמַד לַיְרָאָה אֵת ה' אֱלֹהָיו"**, הֵא לְמַדַּת שְׂאִין הַיְרָאָה נִלְמַדַּת אֲלֵא מִן הַקְּרִיאָה הַבְּלִתִּי נִפְסָקַת, וְיִתְדַקְדַּק שְׁאָמַר: **"לְמַעַן יִלְמַד לַיְרָאָה"**, וְלֹא אָמַר 'לְמַעַן יִירָא', אֲלֵא לְפִי שְׂאִין הַיְרָאָה הַזֹּאת מְשַׁגַּת בְּטַבֵּעַ, כִּי אֲדַרְבָּא רְחוּקָה הִיא מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי גִשְׁמִיּוֹת הַחוּשִׁים, וְאִינָה נִקְנִית אֲלֵא עַל יְדֵי לְמוּד. וְאִין לְמוּד לַיְרָאָה אֲלֵא בְּרַב הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה וּדְרָכֶיהָ בְּלֵי הַפֶּסֶק, וְהוּא שְׂיִהְיֶה הָאָדָם מִתְבּוֹנֵן וּמַעֲזֵן בְּדְבַר הַזֶּה תְּמִיד, בְּשַׁבְּתוֹ, בְּלִכְתּוֹ, בְּשִׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ, עַד שְׂיִקְבַע בְּדַעְתּוֹ אֲמִתַּת הַדְּבַר, דְּהִינּוּ אֲמִתַּת הַמִּצְוָה שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם, וְהִיּוֹתְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי מִמֶּשׁ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְאִז יִירָא אוֹתוֹ בְּאֲמַת: וְהוּא מֵה שְׂהִיָּה דוֹד הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּל וְאוֹמֵר: **"הוֹרְנִי ה' דְּרַכְךָ אֱהַלְךָ בְּאֲמַתְךָ יַחַד לְבָבִי לַיְרָאָה שְׁמֹךְ"**.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?
איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?
האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממנה את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שישי בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממנהרים את המשיח.
בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.
רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטיין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו בכל יום חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

משמעות לטעמי המקרא

מאת הרה"ג ר' זלמן פישר שליט"א

דברים כי תבוא כו"ג: (נערך בעזרת **נחלת יעקב**) **וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת וְגַם נִתְגַּלְּתִי לְלוֹי וְלַגֵּר לְיִתּוֹם וְלָאֻלְמָנָה כְּכֹל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי:**

רש"י (יג) וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ - התנודה שנתת מעשרותיך (ראה **פ"ד טג**). **בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת -** זה מעשר שני ונטע רבעי (ראה שם). ולמדך, שאם שהה מעשרותי של שתי שנים ולא העלם לירושלים, שצריך להעלותם עכשיו. **וְגַם נִתְגַּלְּתִי לְלוֹי -** מעשר ראשון (ראה שם). **וְגַם נִתְגַּלְּתִי לְלוֹי -** לרבות תרומה ובכורים (ראה שם) (הפשט עוסק בלוי הדרש בכהן). **וְלַגֵּר לְיִתּוֹם וְלָאֻלְמָנָה -** זה מעשר עני (ראה שם). **כְּכֹל-מִצְוֹתֶיךָ -** נתתם כסדרם: לא הקדמתי תרומה לבכורים ולא מעשר לתרומה ולא שני לראשון; שהתרומה קרויה 'ראשית', שהיא ראשונה משנעשה דגן, וכתוב **מִלֶּאֱתָתְךָ וְדַמְעָתְךָ לֹא תֵאָחֵז (שם' מש' כב, כח) -** לא תשנה את הסדר (ראה **מכיל' משפטים כספא יט**). **לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ -** לא הפרשתי ממין על שאינו מינו ומן החדש על הישן. **וְלֹא שָׁכַחְתִּי -** מלברך על הפרשת מעשרות (ראה **פ"ד טג**). **רש"י ע"פ ספרי מלמד נתתם כסדרם, אבל הפירוש בפסוק מלמד על הפרשות בשנה ראשונה, שניה, רביעית וחמישית בסדר הפוך, ואח"כ מלמד על הפרשת מעשר עני בשנים שלישית וששית)**

וְאָמַרְתָּ - פזר. **רש"י וְלֹא שָׁכַחְתִּי -** מלברך על הפרשת מעשרות (ראה **פ"ד טג**). **שפת"ח** כתב רא"ם **מלשבחך** ומלברכך בעת הפרשת המעשרות ולא מלברך ברכת הפרשת מעשרות, שהוא נוסח הברכות שתקנו אנשי כנסת הגדולה, שברכות על המצוות אינו אלא מדרבנן (לכן הרא"ם משנה מלשון רש"י לברך ללשון לשבח, על הרא"ם יש להעיר היכן מצינו מדאוריתא שיש חובה לשבח בעת הפרשת המעשרות ולא לברך). ועוד ב-**שפת"ח** עיין תוספות יום טוב מעשר שני פ"ה מ"א דפירש קאי על הברכות ואסמכוה על קרא. ו-**התניו"ט** עצמו הביא ראיה לדבריו מדברי הרא"ש.

טעם פזר בתחילת הפסוק **וְאָמַרְתָּ -** פזר בתפקיד של העברת רעיון תורני למקום אחר, הספרי דורש למקומו מאמירת וידוי ביעור תרו"מ לאמירת ברכת הפרשת תרומות ומעשרות בשם ומלכות, וטעם פזר מלמד למקום אחר בתורה והיא אמירת ברכות בכלל בשם ומלכות. ולראיה נביא (בהפניית הרב יוסף אוסטרי הי"ו) הנאמר **בבלי ברכות מ, ב** המשתמש בפסוק זה ומסמיך עליו הזכרת שם ומלכות בברכות בכלל. גופא, אמר רב: כל ברכה שאין בה הזכרת השם - אינה ברכה. ורבי יוחנן אמר: כל ברכה שאין בה מלכות - אינה ברכה. אמר אביי: כוותיה דרב מסתברא, דתניא: **(דב' כי-תבוא כו"ג) לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי. לֹא-עֲבַרְתִּי -** מלברכך, **וְלֹא שָׁכַחְתִּי -** מלהזכיר שמך עליו, ואילו מלכות לא קתני. ורבי יוחנן - תני **וְלֹא שָׁכַחְתִּי** מלהזכיר שמך ומלכותך עליו.

וְלֹא שָׁכַחְתִּי - מרכא סלוק
וְלֹא - מרכא לרבות הזכרת שם (ה' א-לקינו) ומלכות (מלך העולם) ונוסח הברכה הקשורה לפסוק הוא "ברוך אתה ה' א-לקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להפריש תרומות ומעשרות". ע"י טעם **וְאָמַרְתָּ -** פזר מועבר רעיון ברכה בשם ומלכות לכל הברכות.
שָׁכַחְתִּי - סלוק להגביל הזכרת שם ומלכות בברכה לפי הכללים שקבעו רבנן (כגון רק לפתיחת ברכות, ולא בסמיכות ברכות מסוימות, ראה **רמב"ם הל' ברכות פ"א, בית הבחירה למאירי בבלי ברכות מ, ב, שו"ע**

או"ח סי' ריד). כמו-כן אף שהנוסח הרגיל כולל שתי אזכרות של שם הוי"ה המבוטא אדוני" ו"א-לוקינו", בדיעבד, אם אמר רק אחד מהם יצא ידי חובתו. עוד נפסק כי אי אמירת המילה "אתה" שבנוסח הברכה אינה מעכבת בדיעבד. לגבי אי אמירת המילה "העולם" קיימת מחלוקת בין הפוסקים (**שולחן ערוך ומשנה ברורה בסימן ריד**). כמו-כן יש כל מיני נוסחים של שבח לה' שהאומרם כברכה יצא אף על פי שלא אמר הנוסח המקובל.

רמב"ם הלכות ברכות פ"א ה"ה עזרא הסופר ובית דינו – אנשי כנסת הגדולה קבעו נוסח הברכות בשם ומלכות לברכות שמקורן בתורה (ברכת המזון ע"פ הפסוק ואכלת ושבעת וברכת את ה' א-לקיך וגו', ברכה לפני לימוד התורה) ולברכות מרבנן.

ואף על פי שהראיה מהפסוק אסמכתא בעלמא היא דברכות מדרבנן הן ואינן מעכבות (ראה **תפארת ישראל - יכין מע"ש פ"ה מ"א**) נראה לומר כי טעם **וְאָמַרְתָּ** – פזר מרמז לתקנת רבנן זאת שהיא אחת משבע מצוות מדרבנן.

וְאָמַרְתָּ – גי' עולה ברו"ך את"ה אח"ד אשר שמך ה' **אֱלֹהֶיךָ** (בנוסח הברכה ה' א-לקינו), וציור טעם פזר מרמז לכתר מלכות.

בשם **שב"פ ה"ו** הנוסחה הכללית של הברכות היא בשם ומלכות **"ברוך אתה ה' א-לקינו מלך העולם"** גי' המלים עולה 1003 ועוד שש המלים האלה עולה 1009 גימטריה זאת מרומזת בגימטריה המלים **וְאָמַרְתָּ לְפָנָי ה' אֱלֹהֶיךָ** – העולה 909 ועוד 100 ברכות שיש מצווה לברך ביום עולה 1009

לְפָנָי - תלישא-קטנה,

משנה מסכת מעשר שני פ"ה מ"א כָּכָל-מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי הא אם הקדים מעשר שני לראשון אינו יכול להתודות **לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ** לא הפרשתי ממין על שאינו מינו ולא מן התלוש על המחובר ולא מן המחובר על התלוש ולא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש ולא שכחתי לא שכחתי מלברכך ומלהזכיר שמך עליו:

לְפָנָי - תלישא-קטנה, בתפקיד בעין מחיצה, לרמז על אי מעבר מחיצה כנאמר ב- **משנה מסכת מעשר שני פ"ה מ"א** ... **לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ** לא הפרשתי ממין על שאינו מינו ולא מן התלוש על המחובר ולא מן המחובר על התלוש ולא מן הישן על החדש

לְפָנָי - תלישא-קטנה, בתפקיד שיעורי כמויות וזמנים בהפרשת תרו"מ כשעוריהן בכל הדקדוקים, דרישת זמני ביעור מעבר לשנה שלישית עד פסח רביעית, מעבר לשנה ששית עד פסח שנה שביעית כפי שנדרש במלים **מִקְצָהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים**

משנה מסכת מעשר שני פ"ה מ"י במנחה ביום טוב האחרון היו מתודין כיצד היה הודוי **בְּעֲרַתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבֵּית** (דברים כו) זה מעשר שני ונטע רבעי **נִתְּתִיו לְלֵוִי** זה מעשר לוי **וְגַם נִתְּתִיו** זו תרומה ותרומת מעשר **לְגֵר לְיִתּוֹם וְלְאִלְמָנָה** זה מעשר עני הלקט והשכחה והפאה אף על פי שאינן מעכבין את הודוי **מִן-הַבֵּית** זו חלה:

בְּעֲרַתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבֵּית – דרגא מונח רביע, נתיחס כאן לתבנית הטעמים מונח רביע בתפקיד של לפחות ארבעה דברים שמבערים מן הבית בערב פסח של שנה רביעית (מהפסוק כאן) ושל שנה שביעית (שמקורה יתברר להלן), פי' רש"י ע"פ ספרי לבער (במשמע להוציא) **מִן-הַבֵּית** (א) מעשר שני (ב) נטע רבעי (ג) מעשר ראשון (ד) תרומה (ה) בכורים (ו) מעשר עני (המעכב) וגם הלקט והשכחה והפאה אף על פי שאינן מעכבין (ז) חלה – **רמב"ם מע"ש פ"א, ה"ב מִן-הַבֵּית** זו חלה שהיא המתנה של כהנים בבית.

חלה נקראת תרומה ב- **במדבר שלח טו, כ:** ראשית עֲרֹסְתֶכֶם חֶלֶה תָּרִימוּ תְרוּמָה כְּתוּבָה לָרֶן כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ:

ביעור בשנה השביעית – עיין ב- **רמב"ם מע"ש פי"א, ה"א-ג** דמצוות ביעור מעשרות היא בשנה הרביעית והשביעית ועיין ב- **רדב"ז** שם ה"א שהמקור הוא בירושלמי פרק בתרא דמע"ש וזה לשונו יכול פעם אחת בשבוע חייב לבער תלמוד לומר (**דברים ראה יד, כח**) **מִקְצָהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים**, ויש לברר כיצד זה מלמד על שנה **רדב"ז הלכות מעשר שני ונטע רבעי פי"א ה"א** מצות עשה להתודות וכו'. פרק בתרא דמעשר שני ערב יום טוב הראשון של פסח של רביעית ושל שביעית היה ביעור ומפרשים בירושלמי דכתיב (**דברים ראה יד, כח**) מקץ **שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-מַעְשֵׂר תְּבוּאָתְךָ** יכול פעם אחת בשבוע את חייב לבער ת"ל (**דברים ראה יד, כח**) **מִקְצָהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים** (הירושלמי שינה הלשון **מִקְצָהוּ לַמֶּקֶץ** כדי להדגיש כי דרשת שנה שביעית היא מיתור האות ה"ה) יכול כשהגיע בראש השנה שלישיית את חייב לבער ת"ל **מִקְצָהוּ** אין **מִקְצָהוּ** אלא בסוף שנה אתה מבער ואי אתה מבער בר"ה אי בסוף שנה יכול בראשה של שביעית תלמוד לומר (**דב' כי-תבוא כו, יב**) **כִּי תִכְכֶּה לְעֵשֶׂר** כשתכלה לעשר את כל הפירות יכול אף בחנוכה נאמר כאן **מִקְצָהוּ** ונאמר להלן (**דב' וילך לא, י**) **מִקְצָהוּ שְׁבַע שָׁנִים כְּמִעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָה כְּחַג הַסְּכּוֹת**: מה מקץ שנאמר להלן מועד אף כאן מועד אי מה להלן בחג הסכות אף כאן בחג הסכות ת"ל (**דב' כי-תבוא כו, יב**) **כִּי תִכְכֶּה לְעֵשֶׂר** אימתי הוא מכלה לעשר את כל הפירות בפסח של רביעית ע"כ. וה"ה לפסח של שביעית:

הירושלמי דרש מקץ ע"י שנוי מהכתוב מקצה כדי ללמוד על שנה שביעית ועל מועד ואח"כ ע"י מלת תכלה מקדים לפסח של שביעית.

ברוב הפסוקים עם מלת מקצה המובן הוא בסוף הצד, סוף המקום, כמו **בראשית ויגש מז, כא:** **וְאֶת-הָעֶם הָעֶבְרִי אֹתוֹ לְעֹרִים מִקְצָה גְבוּל-מִצְרָיִם וְעַד-קָצְהוּ:** מלת **מִקְצָה** – קצה הארץ, סוף הארץ

אבל ב- **במדבר מסעי לד, ג:** **וְהָיָה לָכֶם פְּאֵת-נֶגֶב מִמִּדְבַּר-צָן עַל-יַד־אֲדָמָה וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצָה יָם-הַיָּם הַיָּם הַיָּם קָדְמָה:**

משמעות **מִקְצָהוּ** היא מעבר למקום מסוים, ונראה שכך גם ב- (**דברים ראה יד, כח**) **מִקְצָהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים**, בתבנית מונח פסק (המוכר כמונח לגרמיה) מונח רביעי. קריאה ללא פסק משמעותה מעבר לשלש שנים היינו בשנה הרביעית. בקריאה עם פסק מלת **מִקְצָהוּ** בטעם מונח לגרמיה היא בעין דרשת סדור שנחלק ומצטרפת לפסוק הקודם (**דב' ראה יד, כח**) - **וְהָלַכְנִי... אֵין לֹא חֶלֶק וְנִסְלָה עִמָּךְ מִקְצָהוּ**, הלוי הוא מעבר לנחלות, ובשנת שמיטה דומים כל ישראל בעלי נחלה ללויים ואין להם נחלה. ולכן **מִקְצָהוּ** פסק, מעבר לשש שנות עבודת האדמה בנחלה, היינו בשנה השביעית.

ועוד דרך הסבר בקריאה עם פסק מלת **מִקְצָהוּ** בטעם מונח לגרמיה, טעם הפסק בתפקיד של העברת התוכן משמאלו אל המלה מימינו, ואז מתקבל **שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִקְצָהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים** שתי קבוצות של שלוש שנים שבשנה שאחריהם מקיימים ביעור.

(**דב' תבוא כו, יג**): **בְּעֶרְתִּי הִקְדָּשׁ מִן-הַבָּיִת** – דרגא מונח רביעי, תבנית המרמזת לתיקון ליצר הרע. תיקון לחטא העגל, ניטלה כהונה מבכורים ונתנה לאהרן ולבניו, תיקון ליצר הרע של דבר הנתון ללב, כי מי יודע האם באמת ביער כל התרומות והמעשרות מן הבית, ואם לא ביער ומתודה מעורר כעס, אך המבער כתיקון נענה לבקשת גשמים.

ע"פ **ירושלמי ביכורים פ"ב ה"ב (וילנה ח, א)** ביעור בכורים נלמד בהקש מביעור מעשר שני. הקרא עוסק

במעשר שני ורבי יעקב בר אחא אומר הקדש - הקדש העליון, היינו הַכֹּזְרִים, אבל ע"פ ספורנו אותה מלה בניקוד אחר הַכֹּזְרִים שהם קדש עליון מציאת מצרים ויש לפדותם כי איבדו תפקיד הכהן שהיה להם עד מעשה העגל.

הקרא בערתי הקדש - דרגא מצביע לפרשת הבאת הבכורים שלפניה דברים כי-תבוא כו, א - יב ספורנו דברים פרק כו, יג) בַּעֲרַתִּי הַקֶּדֶשׁ מִן-הַבֵּית. בחטאינו ובעונות אבותינו הוסרה העבודה מהבכורות אשר להם היו ראיות תרומות ומעשרות כאמרו וְאַטְמָא אוֹתָם בְּמִתְנוּתָם בְּהַעֲכִיר כָּל-פֶּטֶר רְחֵם (יחזקאל כ, כו) וזהו וידוי מעשר שהזכירו רז"ל:

וְגַם נִתְּנִיו לְלוֹי. טעם גם כטעם אף על פי כמו גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בניס. (רות א, יב) יאמר א"כ מודה אני כי גדול עוני שגרמתי לבער הקדש מן הבית (הבכור שהיה כהן) ואף על פי ש- נִתְּנִיו לְלוֹי וזולתו כ- מִצְוַתָּךְ אני מתפלל שתשקיף השקפה לטובה במקום ההשקפה לרעה הראויה ב-עוֹנִי: ירושלמי (וילנא) מעשר שני פ"ה ה"ה, ירושלמי סוטה פ"ט ה"א אמר רבי הילא כעס הוא לפני המקום מי שהוא אומר עשיתי ולא עשה. (והתיקון שהתיקין יוחנן כהן גדול) מעתה מי שהוא מפריש מתודה מי שהוא אינו מפריש לא יתודה.

פני משה ירושלמי מעשר שני פ"ה כעס הוא לפני המקום. שיאמר (דב' כי-תצא כו, יד) עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי והוא לא הפריש (תה' קא, ז), דִּבְרֵי שְׂקָרִים לֹא-! לָכֵן לִנְגַד עֵינַי: דרך אמונה – ביאור ההלכה הלכות מע"ש פי"א כעס הוא לפני המקום. ... וזהו דווקא כשאומרים כולם בתורת חיוב (בבית המקדש) אבל אם אחד רוצה לומר בפני עצמו בבית הכנסת בתורת תפלה יכול לומר אם יודע בעצמו שקיים את הכל וגו'

נאמר ב-ירושלמי תענית פ"א ה"ד (וילנה ה א) חד בר נש הוה מפיק מעשרוי כתיקנן. א"ל ר' מנא קום אמור (דב' כי-תצא כו, יג) בַּעֲרַתִּי הַקֶּדֶשׁ מִן-הַבֵּית. ופירשו למשל ב-דרך אמונה וב-קרית מלך הלכות מע"ש ונטע רבעי פי"א ה"ד שהמוציא מעשרות והמבער כתקנן ומתוודה, זכותו גדולה ויכול לבקש על הגשמים בשעה שהציבור מבקשים עליהם ויענה ע"י הקב"ה. לכן בַּעֲרַתִּי הַקֶּדֶשׁ מִן-הַבֵּית – דרגא מונח רביע, הוא תיקון גדול לעולם שבזכותו נענים לבקשת גשמים.

הודעה חשובה!! הפצת 'עלמא דאורייתא'!

ניתן להזמין את גליון 'סוד החשמל' עד לתיבת הדואר ע"י הזמנה דרך מכשירי 'קהילות' בבתי הכנסת, חפש: 'עלמא'. או ע"י תשלום בטל' 'קהילות': 073-275-7000 בשלוחה: 11318 ולאחר התשלום יש להשאיר הודעה בקו 'עלמא דאורייתא': 0795-609-190 בשלוחה: 5, ולציין את העלון שהזמנתם. (ניתן גם לשמוע על מחיר כל עלון וכן על כל הפרטים בקו הנ"ל).

וכן ניתן להזמין דרך 'קהילות' בקישור המצורף (תשלום מאובטח): <https://kehilot.info/donate/11318> :
וכן ניתן להזמין ניתן גם לקבל דרך המייל את כל העלונים בכתובת: GMAIL.COM@M0795756356

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.
fish@neto.net.il טל: 0533109982

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או
בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים
<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>
קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד
<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=53606&pgnum=1>

קישורים להורדת עלוני סוד החשמל

www.nogezel.org/tora/fish

<https://drive.google.com/open?id=1uMLjW8YHm6ZkwDeKyogLhX8hPo7HHhTb>

<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6lej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkwv3P>

קישור להורדת תוכנת הרמז בגירסא חדשה עם הוספות רבות

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpeUAQ3A1QjhqUzhWY0U/view?pref=2&pli=1>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על

קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

01 > 1 > 026647979

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת

קישור להורדה של הגירסה הישנה לתוכנת הרמז

https://drive.google.com/file/d/1yoo_fCns0uSf2qMaIScChjlxVf5hean6/view